

Pasen

De goede Herder draagt zijn schapen over

Bijbellezingen: Marcus 16:14-18 en Johannes 21:15-19

Pasen. Eerste dag van een nieuwe week. Tien leerlingen van rabbi Jezus zijn bij elkaar in Jeruzalem. Judas – de verrader - heeft een einde gemaakt aan zijn leven. Thomas – de grote twijfelaar - is op Pasen de grote afwezige. De overgebleven leerlingen zijn ontredderd, verslagen, bang. Ze hebben de deuren van het huis waar ze zijn samengekomen hermetisch afgesloten. Ze zijn bang voor de Joden. Ze vrezen voor hun leven nu hun Meester veroordeeld en gestorven is aan een kruis. Zullen zij de volgende slachtoffers zijn van de duivelse haat van de geestelijke leiders van het Joodse volk?

Opeens – terwijl ze aan het eten zijn - staat Hij in hun midden: Jezus, de goede Herder. Hij zoekt zijn ontredderde en verslagen schapen op. De verwarring en ontzetting bij de tien leerlingen is groot. Hoe is dit mogelijk?

Jezus spreekt hen liefdevol vermanend aan. Hij verwijt hun hun ongelooft en halsstarrigheid: 'Jullie hebben geen geloof geschonken aan wat anderen jullie hebben verteld. Ik ben opgewekt uit de dood. Ik heb het jullie toch gezegd: 'Na drie dagen zal ik opstaan uit de dood!' Kijk, dit zijn de littekens in mijn handen en in mijn zij. Ik ben het: de Meester!'

Hoe zullen ze zich gevoeld hebben, die leerlingen van Jezus? Bang, blij, vol emotie, vol enthousiasme?

De goede Herder geeft hen vervolgens een opdracht: "*Trekt heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld*" (Marcus 16:15-16). Het werk van de goede Herder moet doorgaan. De zorg voor de verloren schapen van God - wereldwijd - draagt Jezus over aan zijn leerlingen. Ze moeten zich niet laten tegenhouden door de grenzen van het land Israël. Ze moeten de wereld in. Ze moeten aan ieder schepsel – van jong tot oud, van arm tot rijk – het goede nieuws bekend maken. Wie gelooft in God de Vader en in Jezus zijn Zoon zal gered worden! En als teken daarvan: de doop. De doop zal voortaan het merkteken zijn dat gelovige schapen en hun lammeren horen bij de kudde van de goede Herder.

Dan .. een paar dagen later verschijnt de opgestane Jezus opnieuw aan zijn leerlingen. Het is inmiddels de derde keer dat Hij na zijn opstanding aan zijn leerlingen verschijnt. Vandaag bij het Meer van Tiberias.

Simon Petrus, Tomas, Natanaël, Johannes en Jacobus en nog twee leerlingen zijn wezen vissen. De hele lange nacht. Al hun moeite is voor niets geweest. Ze hebben niets gevangen. Ze weten niet dat het Jezus is die hen vanaf de oever van het meer toeroept: 'Hebben jullie soms iets te eten?' Het wonder gebeurt. Als ze op Jezus' aanraden het net aan de andere kant van het schip uitwerpen zit het net zo vol dat ze moeite hebben om de 153 vissen aan boord te brengen.

Johannes heeft het door. Hij zegt tegen Simon Petrus: "*Het is de Heer!*" Petrus is niet meer te houden. Zonder na te denken springt hij in het water. Ze waren niet ver van de oever, zo'n 200 el (= 90 meter). Intussen brandt op de oever van het meer een vuur.

Daar staat Petrus, druipend van het water bij het vuur. Nog niet zo lang geleden stond hij in de binnenplaats van het paleis van Kajafas ook bij een vuur. Toen werd hem driemaal gevraagd naar zijn relatie met rabbi Jezus. Driemaal gaf Petrus een antwoord dat hem ondeugdelijk maakte voor het werk in Gods Koninkrijk: "*Ik ken Hem niet!*"

Niemand durft iets te zeggen als ze samen met Jezus het brood en de vis delen. Dan neemt Jezus het woord. Hij spreekt vol liefde zijn leerling Simon Petrus aan. Hij noemt hem niet bij zijn erenaam: Petrus. De naam van de man op wie Christus zijn gemeente wilde bouwen. Jezus zegt: "*Simon, zoon van Johannes, heb jij mij lief, meer dan de anderen hier?*" Hees klinkt zijn stem: "*Ja, Heer, U weet dat ik van U houd*".

Driemaal verloochende Petrus Jezus. Driemaal vraagt Jezus naar zijn liefde voor Hem. Huilend roept hij: "*Heer, U weet alles, U weet dat Ik van U houd.*"

Vanaf dat moment vertrouwt Jezus ook aan Petrus de schapen van zijn kudde toe: "*Weid mijn schapen.*" De visser wordt een herder.

Herder van Gods kudde kun je alleen maar zijn als je je geborgen weet bij Hem, die alles van je weet. Zijn liefde kent geen grenzen!